

Zvon de teatru dinspre Basarabia

Se numește Irina Nechit. Are 37 de ani. S-a născut în comuna Antonești, județul Cahul. A absolvit Universitatea de Stat din Chișinău, Facultatea de jurnalistică. A publicat trei volume de versuri (premiate chiar). Susține rubrica de teatru la revista „Literatura și arta” și mai colaborează la revistele: „Basarabia”, „Sud-Est”, „Poesis”, „Familia” și.a. Am dat toate aceste date și pentru că este momentul să ne cunoaștem ceva mai bine confrății critici de dincolo de Prut, după ce am avut ocazia și, uneori, privilegiul de a lua contact cu teatrul basarabean. Colega noastră ne oferă acum un volum cu titlul *Godot–eliberatorul* pe care ni-l explică, măhnită,

ea însăși: „Democrația nu ne-a adus, în mod automat, prosperitatea și lumina așteptată de veacuri. Godot nu a venit și nu va veni. În lipsa lui, avem doar libertatea deplină de a ne asuma toate riscurile propriei (in)existențe. Teatrul îi poate ajuta pe trăitorii cetății să se elibereze de lanțuri, el însuși rupându-le pe ale sale. Godot rămâne însă o întruchipare a speranței inepuizabile, în fond absurde“. De parte de a fi doar o culegere de cronici, deși conține câteva foarte la obiect și dându-ne o imagine limpede a valorii spectacolelor, volumul Irinei Nechit ne dă informații esențiale despre mișcarea teatrală din Basarabia, îi precizează, în plus, direcțiile, caută explicații morale, dar

și politice, la fenomenele definitorii pentru traseul parcurs în ultimii ani.

Faptul că a introdus, în cartea sa, o suita de interviuri neînlesnește nouă, cititorilor, familiarizarea cu programele, intențiile și, mai ales, aspirațiile multora dintre oamenii de teatru basarabeni care au depășit „blocajul creativității” datorat „spălării creierelor operate în decurs de jumătate de secol“.

Spre final de carte ni se propune și o „compartimentare orientativă” a repertoziilor curente, care evidențiază preocupările creatorilor și personalizarea teatrelor.

Și astfel, *Godot–eliberatorul* ajunge să fie, dincolo de o lectură plăcută – permanent o simțim pe autoare implicată sufletește și moral în fenomen – un depozit informativ necesar celor ce se ocupă de teatru în interiorul și în afara lui.

Florica ICHIM